

det er jo ganske vist, at der kan ske meget, men det er derfor ikke sagt, at det skeer. Hvad navnlig hans Utringer med Hensyn til den Tilvært, Møens Lugthuus har faaet, og Muligheden af, at der skulde indtræde stor Afgang i Møens Løb, angaaer, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke indseer, hvorledes der skulde kunne indtræde en stærk ikke forudsat Afgang i Møens Løb, naar det ikke skulde være ved smitsom Sygdom, eller paa nogen saadan Maade, at Fangerne skulde bortdøe, thi Fangerne maae jo hense til enhver af dem har udstaaet sin Straf, og naar det vil ske, maae jo Bøgerne udvise, og derfor forekommer det mig ikke, at det kan være saa meget vanskeligt at bestemme Tidspunktet til denne Anstalts Nedlæggelse, dersom det, alt vel overvæjet, for Dieblicket maa ansees onfskeligt at tage en saadan Bestemmelse. Forøvrigt maa man jo vel holde for Die og adfille heri Sagen, at jeg ved at anbefale at lade § 3 udgaae, derved aldeles intet forandrer i den Bestemmelse, som Lovens forøvrigt indeholder om, at alle de, der dømmes til Straffearbejde efter Lovens Udgiwelse, ikke skulle dømmes til et bestemt Straffesteb. Det vil altsaa staae Administrationen frit for at flytte disse Fanger, som dømmes efter Lovens Udgiwelse, saa lysteligt som den vil fra den ene til den anden Anstalt. Skulde der altsaa indtræde en særdeles Forøgelse af Straffefangernes Antal saaledes, at det derfor skulde være betænkeligt at stryge § 3, saa maa man vel huske paa, at det ikke er de allerede nu dømte Fanger, der sidde i Straffeanstalten, der giver en pludselig Tilvært i Straffeanstaltens Befolkning, men det er de Fanger, som ville blive dømte efter Lovens Udgiwelse, og med Hensyn til hvilke Administrationen, hvad enten § 3 bliver staaende eller ikke, har den fulde Frihed og den fulde Raadighed til at flytte om med dem, som den lyfter. Hvad Hensørfelen af et Antal Fanger til Horsens Lugthuus angaaer, da er det jo vel saa, at det ikke kan blive saa grumme bekostelig at anskaffe en Directeur til Anstalten, men der skal dog ogsaa en Inspecteur til, og idetmindste synes det mig at være en Modsigelse, at idet man i Motiverne taler om Uhenfigtsmæssigheden af, at have smaa Straffeanstalter, for Exempel

Straffeanstalten paa Møen, at man saa vilde begynde med at oprette en lignende Straffeanstalt igjen i Horsens paa 50 Fanger, og at de disciplinaire Forhold ville lide ganske anderledes under saadanne Forhold, hvor et Antal Fanger forflyttes til Horsens, end de kunne lide under Forhold i en Anstalt som den paa Møen, troer jeg ogsaa vil fremgaae af den sidste ærede Talers Foredrag; thi vel sagde han, at der i Straffeanstalten i Horsens allerede var adskillige Fløie færdige, som vare meget henfigtsmæssige, og hvor Fangerne meget vel kunne hense, men man maa erindre, at han ved Siden deraf sagde, at det var for at bruge Fangerne til Haandlangerarbejde. Da nu Haandlangerarbejdet skal udføres ved de nye Bygningers Opførelse, saa kan deres Ophold om Dagen, altsaa deres egentlige Arbejde ikke indskrænkes til at udføres i de Fløie, som ere allerede henfigtsmæssigt opførte, men deres Arbejde skal bestaae i at gaae som Haandlangere paa de Steder, hvor Bygningerne ikke ere færdige, eller paa de Steder af Anstaltens Grund, hvor Bygningerne ialtfald ikke ere fuldt færdige, og jeg troer, at under saadan Beskæftigelse de disciplinaire Forhold ere meget udsatte for at lide, og hvad de enkelte Omflytninger af Fangerne angaaer, saa vil det jo ikke være vanskeligt at formulere en ny Paragraf i denne Retning, hvilket maatte være deres Sag, som interessere sig særligt derfor, dersom § 3 maatte udgaae; men det, som jeg holder paa, og den Grund, hvorfor jeg især mener, at § 3 bør udgaae, er, at den hele Ordning af Straffeanstalterne ikke skal blive en aldeles reen Administrationsag og aldeles slippe væk for den lovgivende Magts Paavirkning. Det Straffesystem, som skal lægges til Grund for den nye Straffeanstalt i Horsens, der saa ofte har været omtalt, har aldrig været Gjenstand for Forhandling hos den lovgivende Magts forskellige Autoriteter, det har ikke engang været Gjenstand for Forhandling i de raadgivende Provindsstaaender, naar jeg ikke feiler meget; det blev dem kun forelagt til Underretning med Hensyn til det oeconomicke Spørgsmaal, men jeg troer ikke, at Straffesystemet eller det egentlige reelle Indhold af Planen blev gjort til Gjenstand for den høie Forsamlings Discus-